

Gidiyorum Çocuk

– Polat Tek · 13 Haziran 2014

Bu gece kır kalemi çocuk
Söndür (g)özünde ki ışığı
Kefenin omuzuna hele bir yaklaş
Yak içinde ki doğmamış şiirleri
İroni düşüncelere kulak asma
Çocuksu yanınla ifşa et imgeleri
Tütün kağıdına sar ölü şiirleri
Yasını tut müzevir tümcelerinin
Acının dozu
Körpe gözlerini işgal ederken
Dumanı damarlarında cirit atarken
İnadına zafer çılgılığı olsun gülüşlerin...

Bu gece uyuma çocuk
Ölü şairleri an
Kalemsiz şiirlerine
Bir çizik daha ekle (utan)
Durma !
Gecenin tozlanmış siyahına
Bir fırçada sen savur
Yıldızları kaybolan bir kentin
Karanlık sokaklarını arala
İlk adımı sen at bu bataklığa
Kırık dökük harfleri sırtına al
Yamala küçücük ellerinle
Masallar yarat sübyan koğuşlara...

Bu gece sakın ağlama çocuk
Göz kapaklarına zincir vur
Kimsesiz sokaklara bir tekme at
Çıkar içinde ki mavi bulutları
Yüreğinde gizlediğin denizlere serp
Ki, gökkuşağı bile kıskansın
Sağlam bas ayaklarını / şairler gibi !
-Korkusuzca

-Kuralsızca
Kalemi bıraktım
Gidiyorum çocuk
Tüm şiirler sana emanet...

Polat Tek
13.06.2014